

ฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต
ณ กรุงจาการ์ตา

ความเคลื่อนไหวด้านการเกษตร ในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

ประจำเดือนมิถุนายน 2566

อินโดนีเซียส่งออกเครื่องบินรุ่น NC212i ไปยังไทย

เมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2566 บริษัท PT Dirgantara Indonesia (PTDI) ได้ทำการส่งมอบเครื่องบินลำเลียงขนาดกลางแบบ NC212i ให้แก่กรมฝนหลวงและการบินเกษตรของไทย (Department of Royal Rainmaking and Agricultural Aviation - DRRAA) โดยเครื่องบิน PTDI NC212i ทะเบียนเครื่องบิน (หมายเลขหาง) AX-2131 รุ่น NC212i ลำที่ 10 ถูกส่งจากศูนย์จัดเก็บอากาศยานของบริษัท PTDI เมืองบันดุง ไปยังฐานทัพอากาศจังหวัดนครสวรรค์ ประเทศไทย ซึ่งการลงนามในสัญญาจัดซื้อเครื่องบินได้จัดทำขึ้นเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2563 ระหว่างบริษัท PTDI และ A.I.C.E. เอ็นเตอร์ไพรส์ (ไทย) จำกัด โดยกรมฝนหลวงและการบินเกษตรจะทำการดัดแปลงเครื่องบินรุ่น NC212i จากเดิมที่ทำหน้าที่ขนส่งทางทหารเป็นเครื่องบินสำหรับการตัดแปรสภาพอากาศแทน

NC212i เป็นเครื่องบินลำเลียงขนาดกลางภายในห้องนักบินมีกระจกเต็มรูปแบบที่ทันสมัยพร้อมระบบควบคุมการบินอัตโนมัติ ประตูทางลาด และห้องโดยสารที่กว้าง เมื่อเทียบกับเครื่องบินรุ่นอื่นในระดับเดียวกัน ซีดความสามารถของเครื่องบิน NC212i เหมาะอย่างยิ่งสำหรับสภาพภูมิศาสตร์ของประเทศไทย ซึ่งในอนาคตอาจมีเครื่องบินรุ่นอื่นที่สอดคล้องกับสภาพทางภูมิศาสตร์ของประเทศไทยเช่นกัน คือ N219 ทั้งนี้ บริษัท PTDI เป็นบริษัทอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องบินรายเดียวในโลกที่ผลิตเครื่องบินรุ่น NC212i ตั้งแต่ปี 2557 และจนถึงปัจจุบันมีเครื่องบินรุ่น NC212 จำนวน 122 ลำที่ผลิตและส่งมอบโดยบริษัท PTDI ให้กับลูกค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ จากจำนวนเครื่องบินรุ่น NC212 ทั้งหมด 606 ลำทั่วโลก

ที่มา : Emitten News วันที่ 4 มิถุนายน 2566

สถานการณ์ในโคนมอินโดนีเซีย

นาย Agus Warsito ประธานสมาคมเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมอินโดนีเซียระบุว่า อินโดนีเซียพบการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสที่ทำให้เกิดโรคล้มปี สกิน (Lumpy Skin Disease – LSA) ในพอมแมพันธุ์โคนม ซึ่งส่งผลกระทบต่อผลผลิตน้ำนมที่ลดลงมากกว่าร้อยละ 80-90 เกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมต้องรับภาระค่าใช้จ่ายในการรักษาตามความรุนแรงของโรค รวมถึงเนื้อโคนมที่พบการติดเชื้อมี สกิน ก็สามารถนำไปจำหน่ายได้ ดังนั้นผู้เลี้ยงโคนมต้องการความช่วยเหลือเยียวยาด้ว้นวัคซีนโดยเร็วที่สุดโดยเฉพาะโคนมที่กำลังอยู่ในระยะพักฟื้นจากโรคแต่น่าเสียดายที่รัฐบาลกลางไม่ได้ให้ความสำคัญในการควบคุมการแพร่ระบาดของโรคล้มปี สกินมากนัก อย่างไรก็ตาม ช่วงต้นเดือนพฤษภาคม 2566 องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) ร่วมกับรัฐบาลออสเตรเลียมอบเงิน 792,000 เหรียญสหรัฐ เพื่อใช้ในการควบคุมป้องกันการแพร่ระบาดของโรคล้มปี สกิน รวมถึงโรคปากและเท้าเปื่อยในอินโดนีเซีย

ปัจจุบันน้ำนมดิบในอินโดนีเซียสามารถผลิตได้เพียงร้อยละ 20 ของปริมาณความต้องการทั้งหมด ทำให้ต้องมีการนำเข้าถึงร้อยละ 80 ปัญหาหลักของการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตน้ำนมในประเทศคือจำนวนประชากรโคนมมีน้อย ผลผลิตน้ำนมของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคนมรายย่อยได้ค่อนข้างต่ำ เฉลี่ยอยู่ที่ 8-12 ลิตร/ตัว/วัน รวมทั้งต้นทุนอาหารสัตว์ก็เพิ่มขึ้นด้วย นอกจากนี้ กระทรวงอุตสาหกรรมระบุว่า เมื่อปี 2563 ความต้องการวัตถุดิบน้ำนมสำหรับอุตสาหกรรมแปรรูปนมมีสูงถึง 3.95 ล้านตัน ซึ่งวัตถุดิบนำเข้าเพื่อตอบสนองความต้องการดังกล่าวประกอบด้วย หางนมผง หัวนมผง ไขมันเนย นมผงพร้อมไขมันเนย และผงเวย์ปราศจากแร่ธาตุ

ที่มา : Kompas ฉบับวันที่ 6 มิถุนายน 2566

ร่างออกกฎกระทรวงเกี่ยวกับนโยบาย การแบ่งพื้นที่โควตาการทำประมง

นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง เปิดเผยว่า กฎกระทรวง (Minister Regulation) ที่เกี่ยวข้องกับกฎข้อบังคับ ฉบับที่ 11 ปี 2023 ว่าด้วยนโยบายการแบ่งพื้นที่โควตาการทำประมง รวมถึงการจัดเตรียมข้อมูลทางเทคนิคที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมปริมาณการจับสัตว์น้ำที่อนุญาตให้ทำการประมง คาดว่าจะแล้วเสร็จในเดือนมิถุนายนนี้ และจะสามารถนำไปใช้ปฏิบัติในพื้นที่ทำการประมงของอินโดนีเซีย โซน 1 โซน 2 โซน 3 และโซน 4 โดยแบ่งโควตาออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

- 1) ชุมชนท้องถิ่นและ/หรือชุมชนชายฝั่ง
- 2) ผู้ประกอบการด้านการประมง และ
- 3) กิจกรรมที่ไม่ใช่เชิงพาณิชย์ (งานอดิเรก วิจัย การศึกษา และการฝึกอบรม) ซึ่งการจัดทำร่างกฎข้อบังคับ ฉบับที่ 11 ปี 2023 ใช้ระยะเวลาดำเนินการ 2 ปี ก่อนมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2566 ที่ผ่าน และหวังว่านโยบายฯ ดังกล่าวจะมีส่วนช่วยในพัฒนาบริหารจัดการประมงในอินโดนีเซีย ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ที่มา : Suara.com วันที่ 6 มิถุนายน 2566

สำนักงานอาหารแห่งชาติแจกจ่ายข้าว 433,000 ตัน แก่ครอบครัวผู้ยากไร้ 21.3 ล้านครัวเรือน

เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 2566 นาย Arief Prasetyo Adi ประธานกรรมการบริหารสำนักงานอาหารแห่งชาติ (Nation Food Agency) เปิดเผยว่า ตั้งแต่เดือนมีนาคมที่ผ่านมา มีการแจกจ่ายข้าวสารถึง 433,000 ตัน เพื่อให้ความช่วยเหลือด้านอาหารแก่ครอบครัวผู้ยากไร้จำนวน 21.3 ล้านครัวเรือน ซึ่งแต่ละครอบครัวจะได้รับข้าวสาร 10 กิโลกรัม/เดือน โดยแบ่งเป็น 3 ช่วง ช่วงที่ 1 จำนวน 210,000 ตัน ช่วงที่ 2 จำนวน 172,000 ตัน และช่วงที่ 3 จำนวน 51,000 ตัน ทั้งนี้ การจัดสรรปริมาณข้าวสารสำหรับการให้ความช่วยเหลือด้านอาหารสูงถึง 213,530 ตัน/เดือน ดังนั้นภายในระยะเวลา 3 เดือนจะมีการแจกจ่ายข้าวสารกว่า 640,590 ตัน

ความช่วยเหลือด้านอาหารเป็นส่วนหนึ่งของโครงการข้าวสำรองของรัฐบาล ตามที่บัญญัติไว้ในกฤษฎีกาประธานาธิบดี ฉบับที่ 125 ปี 2022 ว่าด้วยการดำเนินการด้านสำรองข้าวของรัฐ และตามความในกฎระเบียบสำนักงานอาหารแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ปี 2022 ว่าด้วยการสำรองข้าวของรัฐ ซึ่งรัฐบาลสามารถแจกจ่ายข้าวสำรอง เพื่อบรรเทาผลกระทบและการดำเนินการตามความจำเป็นที่กำหนดโดยรัฐ รวมถึงเพื่อเป็นการรักษาเสถียรภาพทางราคา การแก้ปัญหาด้านอาหาร และวิกฤตความมั่นคงด้านอาหาร นอกจากนี้ สำนักงานอาหารแห่งชาติร่วมกับ ID Food (Holding of state-owned Food Enterprises) ได้แจกไข่ไก่และเนื้อไก่ให้ครอบครัวผู้ยากไร้ที่มีความเสี่ยงภาวะเตี้ย/แคระแกร็น จำนวน 1.4 ล้านครัวเรือน ซึ่งถือเป็นการจัดการเชิงกลยุทธ์เพื่อ 1) ลดภาวะโภชนาการบกพร่องนำไปสู่การชะงักงันของการเจริญเติบโต 2) การรักษากำลังซื้อของประชาชนเพื่อควบคุมภาวะเงินเฟ้อ และ 3) การรักษาระดับราคาไข่ไก่และเนื้อไก่ให้อยู่ในระดับที่เกษตรกรพึงพอใจ

ที่มา: BULOG วันที่ 8 มิถุนายน 2023

HALO ผลักดันชาวสวนยางผลิตวัตถุดิบสำหรับทำถุงมือยาง พร้อมนำแพลตฟอร์มช่วยเพิ่มราคายาง

PT Haloni Jane Tbk (HALO) บริษัทผู้นำด้านการผลิตและส่งออกถุงมือยางในอินโดนีเซียให้การส่งเสริมเกษตรกรชาวสวนยางผลิตวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตถุงมือยางจากน้ำยาง (Latex) โดย HALO ร่วมมือกับแพลตฟอร์ม Taniyuk บริษัทในเครือ Shamrock ในการผลิตถุงมือยาง โดยใช้น้ำยางที่ได้จากเกษตรกรชาวสวนยางเป็นวัตถุดิบหลัก โดยเฉพาะในเกาะสุมาตราใต้

อย่างไรก็ตาม นาง Juliana ผู้อำนวยการ HALO เปิดเผยว่ามีความวิตกกังวลใจเกี่ยวกับอุตสาหกรรมสวนยางเนื่องจากราคายางที่ไม่ดีดิ่งดูด และมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกษตรกรชาวสวนยางหลายแห่งเลิกทำสวนยางและหันไปเพาะปลูกสินค้าอื่นทดแทน

Taniyuk เป็นแพลตฟอร์มรับซื้อ-ขายน้ำยางที่เน้นให้ความสำคัญโดยเฉพาะกับเกษตรกรสวนยาง ซึ่งแพลตฟอร์มดังกล่าวช่วยให้เกษตรกรสามารถขายน้ำยางได้ในราคาที่ดีขึ้น และการทำธุรกรรมมีความโปร่งใสทำให้เกษตรกรมีรายได้คงที่ นอกจากนี้ แพลตฟอร์ม Taniyuk ยังมีโครงการความร่วมมือกับกระทรวงสิ่งแวดล้อมและป่าไม้ โดยกรมความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์ชุมชนและสิ่งแวดล้อม (Directorate Social Forestry and Environmental Partnerships) ที่จะสามารถช่วยเหลือเกษตรกรสวนยางได้มากขึ้นและทำให้รายได้เพิ่มขึ้น ทั้งนี้ HALO จะเริ่มทำการตลาดโดยใช้แพลตฟอร์ม Taniyuk ต่อสาธารณชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคเกษตรกรรมและบริการ ปัจจุบันมีตัวแทนจำหน่ายของ HALO หลายรายที่สนใจเข้าร่วมแพลตฟอร์ม Taniyuk รวมทั้งมีการแนะนำแพลตฟอร์ม Taniyuk ให้กับรัฐวิสาหกิจที่มีส่วนร่วมในภาคดังกล่าวด้วย

ที่มา: Medcom วันที่ 8 มิถุนายน 2566

กระทรวงโยธาธิการและการเคหะเร่งดำเนินโครงการ เปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ

กระทรวงโยธาธิการและการเคหะจะได้รับจัดสรรงบประมาณ ภายใต้แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 สำหรับดำเนิน “โครงการเร่งรัดการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ ที่ต่อเนื่อง ครอบคลุมและยั่งยืน” ในวงเงิน 128.15 ล้านล้านบาท (8,537,417,075 เหรียญสหรัฐ) ซึ่งงบประมาณดังกล่าว จะใช้สำหรับกิจกรรมสำคัญที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรน้ำจำนวน 44 ล้านล้านบาท ได้แก่ การสร้างเขื่อนจำนวน 18 แห่ง ประกอบด้วย เขื่อนใหม่ 1 แห่ง (เขื่อนเปโลสิกา จังหวัดสุลาเวสี ตะวันออกเฉียงใต้) ก่อสร้างเขื่อนต่อเนื่อง 7 แห่ง และเขื่อนใกล้แล้วเสร็จ 10 แห่ง

นอกจากนี้ กระทรวงโยธาธิการและการเคหะจะดำเนินการก่อสร้างระบบชลประทานที่ครอบคลุมพื้นที่ 4,000 เฮกตาร์ และเพิ่มพื้นที่ชลประทาน 38,000 เฮกตาร์ จากนั้นเร่งก่อสร้าง คันกันน้ำเพื่อควบคุมและป้องกันน้ำท่วม สร้างเขื่อนป้องกัน คลื่นนอกชายฝั่งตลอดแนวเป็นระยะทาง 57.5 กิโลเมตร สร้างโครงสร้างพื้นฐานทางด้านน้ำดิบด้วยปริมาณความจุที่ระดับ เกือบกัก 2.5 ลูกบาศก์เมตร/วินาที สร้างอ่างเก็บน้ำ 7 แห่ง รวมทั้ง อ่างเก็บน้ำ Tukad Unda ในบาห์ลี และอ่างเก็บน้ำในพื้นที่หลัก ของจังหวัดกาลิมันตันตะวันออก สำหรับกิจกรรมการสร้างถนน และสะพานมีมูลค่า 49 ล้านล้านบาท ได้แก่ การก่อสร้างทาง เชื่อมกับทางหลวง 44.37 กิโลเมตร การก่อสร้างถนน 337.44 กิโลเมตร การสร้างสะพานลอย/ทางลอด/อุโมงค์ 918.75 เมตร และการก่อสร้างสะพานใหม่ทดแทน 2.31 กิโลเมตร

ที่มา: กระทรวงโยธาธิการและการเคหะ วันที่ 8 มิถุนายน 2566

รัฐบาลออกกฎข้อบังคับการจัดการผลิตภัณฑ์ที่ตกตะกอนในทะเล เพื่อปกป้องและฟื้นฟูระบบนิเวศ

เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2566 กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงได้ให้การรับรองกฎข้อบังคับ ฉบับที่ 26 ปี 2023 ว่าด้วยการบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ที่ตกตะกอนในทะเล โดยนาย Edy Putra Irawady เจ้าหน้าที่พิเศษด้านความร่วมมือระหว่างประเทศกล่าวว่ ขณะนี้ กระทรวงกิจการฯ อยู่ระหว่างจัดทำร่างกฎกระทรวง (Minister Regulation) ที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งให้เหตุผลที่รัฐบาลต้องออกกฎข้อบังคับ ฉบับที่ 26 ปี 2023 ว่าด้วยการบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ที่ตกตะกอนในทะเล เนื่องจาก 1) รัฐบาลจำเป็นต้องปฏิบัติตามพันธกรณีที่จะต้องคุ้มครองและรักษาสีงแวดล้อมทางทะเลเพื่อความยั่งยืนของระบบนิเวศ 2) คำนึงถึงผลประโยชน์ของชาติและการมีอยู่ของกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับมลพิษทางทะเล และ 3) การไม่มีมาตรฐานการลมหทะเลอาจส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศสร้างความเสียหาย

สำหรับกฎข้อบังคับฉบับดังกล่าวได้รับคำวิจารณ์จากหลายฝ่าย โดยเฉพาะเกี่ยวกับนโยบายการส่งออกทราย ซึ่งกรีนพีซอินโดนีเซียเป็นหนึ่งในองค์กรด้านสิ่งแวดล้อมที่ไม่เห็นด้วย ซึ่งนาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง เปิดเผยว่ กรีนพีซเป็นหนึ่งในตัวแทนขององค์กรภาคประชาสังคมที่จะมีส่วนร่วมในการวิจัย ซึ่งทีมวิจัยจะได้รับมืออำนาจให้ทำการศึกษาและให้คำแนะนำสำหรับการจัดการผลิตภัณฑ์ที่ตกตะกอนในทะเล เช่น การกำหนดพื้นที่ทะเลที่สามารถดูดทรายได้ ปริมาณทรายที่สามารถดูดได้ การวิเคราะห์ความต้องการทรายเพื่อใช้ในประเทศหรือเพื่อการส่งออก เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตาม กรีนพีซอินโดนีเซียปฏิเสธที่จะเข้าร่วมในทีมวิจัยและเรียกร้องให้รัฐบาลยกเลิกกฎข้อบังคับที่เป็นข้อถกเถียงโดยทันที เนื่องจากกฎข้อบังคับดังกล่าวมีความเป็นไปได้ที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก

ที่มา: กรีนพีซอินโดนีเซีย วันที่ 8 มิถุนายน 2566 และ KKP Press Release วันที่ 9 มิถุนายน 2566

เกษตรกรเตรียมรับมือเอลนีโญ เลี่ยงภาวะภัยแล้ง หวั่นกระทบต้นทุนการผลิตและราคาสินค้า

ระบบเฝ้าระวังติดตามของสำนักงานอุตุนิยมวิทยา ภูมิอากาศวิทยา และธรรมพิสิลิกส์ (BMKG) ระบุว่าอินโดนีเซียคาดว่าจะเข้าสู่ภาวะปรากฏการณ์เอลนีโญ (El Niño) ในช่วงเดือนมิถุนายน 2566 และทวีความรุนแรงขึ้นในระดับปานกลางในเดือนถัดไป ในขณะที่เดียวกันปรากฏการณ์ไอโอดี (Indian Ocean Dipole - IOD) ก็มีสถานะเป็นบวก โดยเริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2566 ซึ่งปรากฏการณ์ทั้งสองนี้มีแนวโน้มจะส่งผลให้อินโดนีเซียมีฝนตกน้อยลง และเกิดภาวะภัยแล้ง นาย Sugeng Wahyudi เลขาธิการสมาคมเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ปีกแห่งชาติ (GOPAN) กล่าวว่า ภัยแล้งทำให้ระดับราคาวัตถุดิบอาหารสัตว์ (ข้าวโพด) เพิ่มขึ้น และส่งผลให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น ซึ่งเป็นเหตุทำให้ราคาสินค้าเกษตรปรับตัวเพิ่มขึ้นโดยอัตโนมัติ

ภัยแล้งที่เกิดจากอิทธิพลของปรากฏการณ์เอลนีโญและ IOD ที่มีสถานะเป็นบวก ส่งผลให้เกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ต้องเตรียมจัดหาแหล่งน้ำเพื่อให้มีปริมาณเพียงพอสำหรับใช้เลี้ยงไก่ หากไม่มีเตรียมการที่ีต้องทำให้ต้นทุนการผลิตเพิ่มขึ้นและส่งผลกระทบต่อราคาตลาด ทำให้ราคาไก่ปรับตัวสูงขึ้น ซึ่งจะกระทบต่อเกษตรกรผู้เลี้ยงโดยตรง ดังนั้นเพื่อลดความเสี่ยง เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ต้องขีดเพิ่มความสามารถในการเตรียมการรองรับด้านอาหาร และการควบคุมอุณหภูมิในโรงเรือน อีกทั้งสามารถปรับลดจำนวนสัตว์ให้ต่ำกว่า 13 ตัวต่อตารางเมตร โดยสำนักงานอาหารแห่งชาติ (National Food Agency - NFA) จะจัดการปริมาณของข้าวโพดในประเทศ เพื่อไม่ให้ราคาไข่และเนื้อไก่เพิ่มขึ้นจนเป็นภาระของผู้บริโภค นอกจากนี้ ข้อมูลอ้างอิงจาก NFA ณ เดือนเมษายน 2566 ระบุว่า ในปี 2566 อินโดนีเซียมีศักยภาพในการผลิตข้าวโพด อยู่ที่ 22.6 ล้านตัน และปริมาณความต้องการ อยู่ที่ 16.67 ล้านตัน ดังนั้นข้าวโพดคงเหลือ ณ สิ้นปี 2566 จะอยู่ที่ 5.93 ล้านตัน

ที่มา: Kompas วันที่ 10 มิถุนายน 2566

สำนักงานอาหารแห่งชาติสร้างความแข็งแกร่ง สต็อกสำรองอาหารของรัฐรับมือเอลนีโญ

รัฐบาลโดยสำนักงานอาหารแห่งชาติ (National Food Agency – NFA) อยู่ระหว่างการสร้างความแข็งแกร่งให้กับสต็อกอาหารสำรองของรัฐบาล เพื่อเป็นเครื่องมือในการรักษาเสถียรภาพทางราคาและลดผลกระทบในสภาวะฉุกเฉินที่คาดว่าจะเกิดจากปรากฏการณ์เอลนีโญ

Mr. Arief Prasetyo ประธานกรรมการบริหารสำนักงานอาหารแห่งชาติ กล่าวว่า ขณะนี้ การสำรองอาหารของรัฐ (Government Food Reserves) ได้ดำเนินการกับสินค้าอาหารเชิงกลยุทธ์ (Strategic food commodities) จำนวน 11 รายการ ได้แก่ 1) ข้าว 2) ข้าวโพด 3) ถั่วเหลือง 4) หัวหอม 5) พริก 6) เนื้อสัตว์ประเภทเคี้ยวเอื้อง 7) เนื้อไก่ 8) ไข่ไก่ 9) น้ำตาลทราย 10) น้ำมันปรุงอาหาร และ 11) ปลา ตามที่บัญญัติไว้ในกฎประธานาธิบดีฉบับที่ 125 ว่าด้วยการสำรองอาหารของรัฐ โดยมีสินค้าอาหารเชิงกลยุทธ์จำนวน 11 รายการเป็นสินค้าคงคลังมีพร้อมจำหน่ายและต้องได้รับความคุ้มครอง

สำหรับสินค้าข้าว ณ วันที่ 9 มิถุนายน 2566 หน่วยงาน Bulog มีสต็อกข้าวอยู่ที่ประมาณ 546,000 ตัน และข้าวเชิงพาณิชย์ 55,000 ตัน รวมทั้งสิ้น 601,000 ตัน และพร้อมที่จะรองรับผลผลิตข้าวภายในประเทศเพิ่มเติมเก็บสำรองในสต็อกอีก โดยนาย Arief รับประกันได้ว่า การวางแผนและตรวจสอบสต็อกสำรองอาหารของรัฐนั้นไม่ได้ดำเนินการเฉพาะสินค้าข้าวเท่านั้น แต่ยังรวมถึงสินค้าอาหารทั้งหมด ซึ่งนอกจากข้าวแล้ว Bulog ได้รับมอบหมายให้ เก็บสำรองข้าวโพดและถั่วเหลืองด้วย ส่วนสินค้าน้ำตาลทรายและเนื้อสัตว์อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ ID Food (Holding of state-owned Food Enterprises) มีปริมาณสต็อกสำรองอาหารของรัฐอยู่ที่ 123,000 ตัน และ 7,800 ตัน ตามลำดับ

ที่มา: Antara News วันที่ 12 มิถุนายน 2566

รมว.เกษตรฯ เตือนเกษตรกรเตรียมพร้อม ระบบชลประทานป้องกันภัยแล้งจากเอลนีโญ

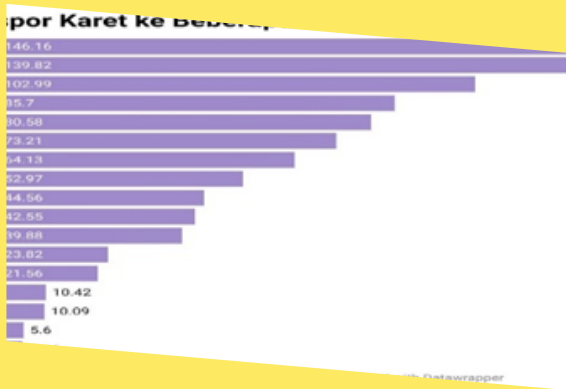
นาย Syahrul Yasin Limpo รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร เป็นประธานในพิธีเปิดงานสัปดาห์เกษตรกรแห่งชาติอินโดนีเซีย ครั้งที่ 16 หอประชุมของมหาวิทยาลัยปาดัง จังหวัดสุมาตราตะวันตก โดยย้ำถึงความสำคัญของการเตรียมพร้อมรับมือภาวะภัยแล้งที่เกิดจากปรากฏการณ์เอลนีโญที่คาดว่าจะเริ่มขึ้นในเดือนสิงหาคมนี้ และขอให้เกษตรกรเตรียมความพร้อมการจัดการด้านชลประทาน การขุดบ่อน้ำ และเตรียมเมล็ดพันธุ์ที่ทนต่อสภาพอากาศที่แห้งแล้งโดยรัฐบาลพร้อมให้ความช่วยเหลือผ่านโครงการสินเชื่อเพื่อธุรกิจของประชาชนเพื่อเป็นการเสริมความเข้มแข็งด้านการเงินด้วยอัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าปกติ รวมทั้งเรียกร้องให้เกษตรกรใช้ปุ๋ยอินทรีย์แทนการใช้ปุ๋ยเคมี เนื่องจากสถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างรัสเซียและยูเครนส่งผลให้ปัจจุบันวัตถุดิบสำหรับปุ๋ยเคมีขาดแคลนทั่วโลก

นอกจากนี้ ภาคอาหารเป็นภาคส่วนที่สำคัญเพราะมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับพื้นฐานชีวิตทางสังคม และเป็นการเปิดโอกาสสำหรับการจ้างงานและเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับเศรษฐกิจของอินโดนีเซีย กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียจึงวางแผนให้พื้นที่ทุกเขตการปกครองในอินโดนีเซียสามารถบริหารจัดการการเพาะปลูกได้เพื่อให้เกษตรกรสามารถพึ่งพาตนเองได้และเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารของชาติอีกด้วย

ที่มา: Tirto วันที่ 12 มิถุนายน 2566

กฎหมายใหม่เพื่อป้องกันการตัดไม้ทำลายป่าของ ยุโรปกระทบการค้ายุโรป – อินโดนีเซีย

ความเป็นหุ้นส่วนทางการค้าระหว่างอินโดนีเซียและสหภาพยุโรปอาจไม่ราบรื่น อันเนื่องมาจากกฎหมายว่าด้วยสินค้าที่ปลอดจากการตัดไม้ทำลายป่าที่ผ่านการรับรองจากสหภาพยุโรป เพื่อต่อสู้กับผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก รวมถึงการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ กฎหมายฉบับนี้มีการห้ามการนำเข้าหรือส่งออกสินค้าที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำลายป่าเข้าสู่ตลาดสหภาพยุโรป ซึ่งหนึ่งในสินค้าหลักของอินโดนีเซียที่ได้รับผลกระทบคือ ยางพารา โดยอินโดนีเซียถือว่าสหภาพยุโรปกำลังใช้ลัทธิจักรวรรดินิยมด้านกฎระเบียบของกฎหมายฉบับใหม่ และอินโดนีเซียจะตอบโต้ภายใต้กรอบการเจรจาความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจอินโดนีเซีย-สหภาพยุโรป (Indonesia-EU Comprehensive Economic Partnership Agreement : IEU CEPA) และดำเนินการหารือร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วนเพื่อพิจารณาทางเลือกสำหรับตอบโต้ต่อไป โดยบัยดังกล่าวทั้งความร่วมมือทวิภาคีและพหุภาคี รวมถึงความเป็นไปได้ในการขอคำปรึกษาหรือฟ้องร้องไปยังองค์การการค้าโลก (WTO)

ในปี 2565 สหรัฐอเมริกาเป็นประเทศปลายทางส่งออกยางพาราที่ใหญ่ที่สุดของอินโดนีเซีย มูลค่าการส่งออกมากถึง 1,990 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ตามด้วย ญี่ปุ่น 1,010 ล้านดอลลาร์สหรัฐ จีน อินเดีย เกาหลีใต้ แคนาดา และบราซิล ตามลำดับ ส่วนประเทศในสหภาพยุโรปที่นิยมซื้อยางพาราจากอินโดนีเซียคือเยอรมนี มีมูลค่า 146.16 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ทั้งนี้ สำนักงานสถิติแห่งชาติอินโดนีเซียระบุว่า ในปี 2565 อินโดนีเซียมีการส่งออกยางพาราและผลิตภัณฑ์ (HS 40) กว่า 6,400 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงจากปีก่อนหน้าที่มีมูลค่าการส่งออกอยู่ที่ 7,120 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นร้อยละ 10.13 และเห็นว่ายางพาราช่วยเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของอินโดนีเซีย ดังนั้นการกีดกันจากตลาดยุโรปกลายเป็นภัยคุกคามร้ายแรง แม้ว่าจะไม่ใช่ตลาดที่ใหญ่ที่สุดแต่สหภาพยุโรปยังคงเป็นคู่ค้าเชิงกลยุทธ์ของอินโดนีเซีย ด้วยเหตุนี้ จึงจำเป็นต้องมีการหารือภายใต้ความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระหว่างทั้งสองฝ่าย เพื่อหาแนวทางการดำเนินการที่เกิดประโยชน์ต่อทั้งสองฝ่ายต่อไป

ที่มา: IDX Channel วันที่ 13 มิถุนายน 2566

กระทรวงสหกรณ์ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เร่งพัฒนาสถานีบริการน้ำมันสำหรับชาวประมง

กระทรวงสหกรณ์ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Menkop UKM) ร่วมกับกระทรวงรัฐวิสาหกิจ (BUMN) บริษัทน้ำมันแห่งชาติอินโดนีเซีย (PERTAMINA) และธนาคารรัฐวิสาหกิจ (Bank BRI) อยู่ระหว่างเร่งก่อสร้างสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับชาวประมง (Public Fuel Filling Station for Fishermen - SPBUN) ภายใต้โครงการ SPBUN Solar for Cooperatives (Solusi) เพื่อเป็นทางเลือกสำหรับชาวประมงที่มีเรือประมงขนาดระวาง 10 ตันกรอสและต่ำกว่า สามารถซื้อน้ำมันดีเซลในราคาที่ทางการกำหนด ที่ราคาลิตรละ 6,800 รูเปียห์ เนื่องจากปัจจุบันชาวประมงรายย่อยมีค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้นและรายได้น้อยลง เพราะมีค่าใช้จ่ายเป็นค่าน้ำมันดีเซลคิดเป็นร้อยละ 60 ของต้นทุนทั้งหมด และราคาน้ำมันดีเซลมีราคาแพงถึงลิตรละ 11,000 - 12,000 รูเปียห์

หมู่บ้านชาวประมง 11,000 แห่ง มีสถานีบริการน้ำมันได้รับเงินอุดหนุนเพียง 388 แห่ง ส่งผลให้ชาวประมงส่วนใหญ่ต้องซื้อน้ำมันดีเซลในราคาที่สูงกว่าราคาตลาด ปัจจุบันมีสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับชาวประมง (SPBUN) เพียง 7 แห่งในฐานะโครงการนำร่อง โดยประธานาธิบดี Joko Widodo ได้วางเป้าหมายการสร้าง SPBUN จำนวน 250 แห่ง โดยการก่อสร้าง SPBUN 1 แห่ง มีมูลค่า 250 ล้านดอลลาร์ และหวังว่าจะบรรลุเป้าหมายในการก่อสร้าง SPBUN เร็วๆ นี้ อย่างไรก็ตาม กระทรวงสหกรณ์ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นผู้ขับเคลื่อนและบริหารจัดการโครงการดังกล่าว ย้ำเตือนว่าโครงการ SPBUN Solar for Cooperatives จึงขอให้ชาวประมงเร่งรวมกลุ่มกันจัดตั้งสหกรณ์ให้สำเร็จ เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการดังกล่าว

ที่มา: Trans89 และอินทรานิวส์ วันที่ 13 มิถุนายน 2566

การนำเข้าผลไม้สดเพิ่มขึ้น

ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ (BPS) ระบุว่า ในเดือนพฤษภาคม 2566 มีการนำเข้าผลไม้เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะลิ้นจี่ กีวี และองุ่น โดยก่อนหน้านี้ นาย Zulkifli Hasan รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้าอินโดนีเซีย ได้ร้องเรียนเกี่ยวกับปริมาณนำเข้าที่เพิ่มขึ้นและติดตามความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวอย่างใกล้ชิด โดยได้เข้าหารือร่วมกับประธานาธิบดี Joko Widodo โดยเสนอให้มีมาตรการจัดระเบียบการนำเข้าใหม่เพื่อจะได้ไม่ต้องพึ่งพาการนำเข้าผลไม้จากต่างประเทศ

ผลไม้ที่มีมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้น ได้แก่ 1) ลิ้นจี่ 2.26 ล้านเหรียญสหรัฐ 2) กีวี 1.80 ล้านเหรียญสหรัฐ และ 3) องุ่น 1.38 ล้านเหรียญสหรัฐ ตามลำดับ โดยในเดือนพฤษภาคม 2566 อินโดนีเซียมีการนำเข้าผลไม้มูลค่ากว่า 118.1 ล้านเหรียญสหรัฐ ลดลงร้อยละ 7.66 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า (YOY) สำหรับข้อมูลการนำเข้าผลไม้ตั้งแต่เดือนมกราคม ถึงเดือนพฤษภาคม 2566 พบว่า มูลค่าการนำเข้าผลไม้อยู่ที่ 571.8 ล้านเหรียญสหรัฐ ลดลงร้อยละ 21.99 จากช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า

ที่มา: Kompas และ ซีเอ็นเอ็นอินโดนีเซีย วันที่ 16 มิถุนายน 2566

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงหารือ นโยบายการแบ่งพื้นที่โควตาการทำประมง

เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2566 กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงได้จัดการประชุมประสานงานเพื่อเตรียมนำนโยบายการแบ่งพื้นที่โควตาการทำประมงมาปฏิบัติ โดยนาย Agus Suherman อธิบดีกรมจับสัตว์น้ำ กล่าวว่า การประชุมครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการทำงานร่วมกันของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ เพื่อรองรับข้อมูลต่างๆ ในกรอบของการจัดทำร่างกฎกระทรวง (Minister Regulation) ที่เกี่ยวข้องกับกฎข้อบังคับ ฉบับที่ 11 ปี 2023 ว่าด้วยนโยบายการแบ่งพื้นที่โควตาการทำประมง รวมถึงการจัดเตรียมข้อมูลทางเทคนิคที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมปริมาณการจับสัตว์น้ำที่อนุญาตให้ทำการประมงในแต่ละเขต โดยจะพิจารณาถึงความเหมาะสมด้านชีวภาพและเศรษฐกิจของแต่ละเขต

โควตาการทำประมงแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) โควตาชาวประมงพื้นบ้าน (<12 ไมล์ทะเล) 2) โควตาอุตสาหกรรม (> 12 ไมล์ทะเล) และ 3) โควตาดิจิทัลที่ไม่ใช่เชิงพาณิชย์ (ถ้า < 12 ไมล์ทะเล ต้องได้รับอนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัด และถ้า > 12 ไมล์ทะเล ต้องได้รับอนุญาตจากกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง) นอกจากนี้ สำหรับชาวประมงขนาดเล็กที่มีเรือประมงขนาดระวางน้อยกว่า 5 ตันกรอส จะได้รับผลประโยชน์หลายประการจากนโยบายการแบ่งพื้นที่โควตาการทำประมง อาทิ ไม่อยู่ภายใต้เงื่อนไขการเก็บภาษี (Non-Tax State Revenue) และสามารถใช้ประโยชน์ได้ทั้งโควตาอุตสาหกรรมและโควตาชาวประมงพื้นบ้าน โดยนาย Agus เน้นย้ำว่า นโยบายการแบ่งพื้นที่โควตาการทำประมงเป็นเครื่องมือบริหารจัดการที่จัดสรรสิทธิในการทำประมงด้วยโควตาที่แน่นอน โดยพิจารณาจากวัตถุประสงค์ในการจับสัตว์น้ำ หนึ่งในขั้นตอนเชิงกลยุทธ์ในการดำเนินการคือการอำนวยความสะดวกระบบสารสนเทศแบบบูรณาการผ่านแอปพลิเคชัน e-PIT

ที่มา: MMAF Press Release วันที่ 17 มิถุนายน 2566

BULOG ดำเนินกลยุทธ์เพื่อรักษาเสถียรภาพของ อุปทานและราคาอาหารก่อนถึงวันอีดัลฮัจญ์ฮาปี 2566

นาย Arief Prasetyo Adi ประธานกรรมการบริหารสำนักงานอาหารแห่งชาติ อยู่ระหว่างดำเนินการตามกลยุทธ์เพื่อรักษาเสถียรภาพของอุปทานและราคาอาหาร ก่อนถึงวันอีดัลฮัจญ์ฮาปี (วันเฉลิมฉลองการเชือดสัตว์เพื่อพลีทาน) ปี 2566 โดยสำนักงานอาหารแห่งชาติร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเน้นย้ำการควบคุมราคาอาหาร การอำนวยความสะดวกในการแจกจ่ายอาหาร ให้ความช่วยเหลือด้านอาหารสำหรับผู้ที่มีรายได้น้อยอย่างเต็มที่ และเตรียมอาหารให้สอดคล้องกับอุปสงค์ที่เพิ่มขึ้นในช่วงวันอีดัลฮัจญ์ฮาปี ซึ่งเป็นวัฏจักรประจำปีที่รัฐบาลต้องกำกับดูแลเพื่อให้แน่ใจว่าอาหารมีความปลอดภัย และราคาไม่แพง จนทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนและราคาปรับตัวสูงขึ้น

ดังนั้น โครงการตลาดนัดราคาถูก (The Cheap Food Movement - GPM) จึงเป็นหนึ่งในเครื่องมือในการควบคุมเงินเพื่อด้านอาหารโดยรัฐบาลจัดหาสินค้าอาหารเชิงกลยุทธ์ เช่น ข้าว น้ำมันปรุงอาหาร เนื้อไก่ เนื้อวัว พริก หัวหอม และสินค้าอื่นๆ ในราคาที่ย่อมเยาหรือต่ำกว่าราคาตลาดให้ผู้บริโภค นอกจากนี้ เครื่องมืออีกประการหนึ่งที่ช่วยสนับสนุนการควบคุมเงินเพื่อและรักษากำลังซื้อของประชาชน คือ การแจกจ่ายข้าวสาร เนื้อไก่ และไข่ไก่ช่วยเหลือผู้ที่มีรายได้น้อยและครอบครัวที่ประสบปัญหาทุพโภชนาการเสี่ยงต่อภาวะเตี้ยแคระแกร็น

สำหรับข้าว ขณะนี้ Bulog อยู่ระหว่างแจกจ่ายข้าวสารช่วยเหลือในช่วงที่ 3 ที่บรรลุเป้าหมายถึงร้อยละ 67.9 คิดเป็น 14.49 ล้านครอบครัวผู้ยากไร้ จาก 21,353 ล้านครัวเรือนทั่วอินโดนีเซีย ในขณะเดียวกัน ความช่วยเหลือสำหรับเนื้อไก่และไข่ไก่ที่รับผิดชอบโดย ID FOOD การแจกจ่ายในช่วงที่ 1 บรรลุเป้าหมายสูงถึงร้อยละ 93.1 คิดเป็น 1,346 ล้านครอบครัวที่เสี่ยงต่อภาวะเตี้ยแคระแกร็นจากทั้งหมด 1,464 ล้านครัวเรือน ใน 7 จังหวัดที่ประสบปัญหาทุพโภชนาการค่อนข้างสูง

ที่มา: BULOG วันที่ 20 มิถุนายน 2566

ความมั่นคงทางอาหารในอินโดนีเซียยังคงเผชิญความท้าทาย

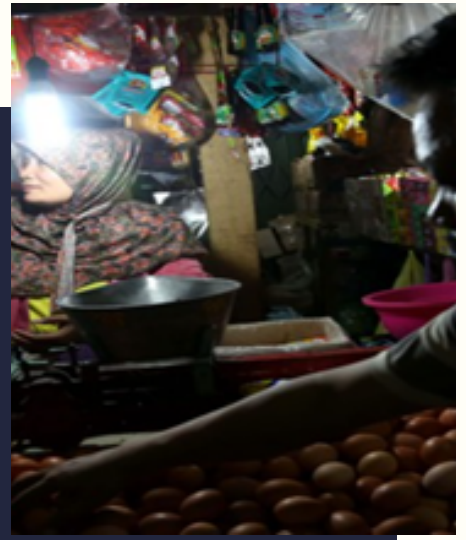

สำนักงานสถิติแห่งชาติเปิดเผยว่า การสำรวจสำมะโนการเกษตรปี 2566 ที่อยู่ระหว่างดำเนินการ คาดว่าจะสร้างฐานข้อมูลที่ต้องใช้ขับเคลื่อนนโยบายความมั่นคงด้านอาหาร โดยประเด็นความมั่นคงทางอาหารในอินโดนีเซียยังคงประสบปัญหาหลายประการ เช่น การเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินทางการเกษตร และการเติบโตที่ไม่คงที่ของภาคเกษตรกรรม ซึ่งภาคเกษตรมีการรองรับแรงงานมากที่สุดถึงร้อยละ 29.4 รองลงมาคือภาคอุตสาหกรรมการค้าและอุตสาหกรรมแปรรูป บทบาทของภาคเกษตรมีสัดส่วนร้อยละ 12 ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ อย่างไรก็ตาม การเติบโตของมูลค่าเพิ่มทางการเกษตรมีแนวโน้มที่ผันผวน จากการสำรวจสำมะโนการเกษตรปี 2566 นี้ คาดว่าจะสามารถตอบโจทยความท้าทายด้านการเกษตรทั้งในประเทศและระดับสากลเกี่ยวกับความมั่นคงทางอาหาร คุณภาพและความปลอดภัยของอาหาร และความยั่งยืนของประเทศได้

ที่มา: Kompas 20 มิถุนายน 2566

ราคาข้าว น้ำตาล เนื้อไก่ และไข่ไก่ปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

จากการประชุมรับฟังความคิดเห็นร่วมกับคณะกรรมการอาหาร 6 ของสภาผู้แทนราษฎร นาย Isy Karim อธิบดีกรมการค้าภายในประเทศ กระทรวงการค้า ยอมรับว่า ราคาข้าว น้ำตาล ไข่ และเนื้อไก่ปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เห็นได้จากราคาซื้อขายล่าสุดอยู่สูงกว่าราคาขายปลีกสูงสุด (Highest retail price - HET) และราคาอ้างอิง (Purchase reference price - HAP) โดยสินค้าโภคภัณฑ์หลายชนิดที่มีราคาอยู่สูงกว่า HET และ HAP ที่กำหนดโดยสำนักงานอาหารแห่งชาติ ได้แก่ ข้าว น้ำตาล เนื้อไก่ และไข่ไก่

จากข้อมูลระบบตรวจสอบตลาดและความต้องการขั้นพื้นฐาน กระทรวงการค้า ณ วันที่ 20 มิถุนายน 2566

1. ข้าว

ภูมิภาค	จังหวัด	ราคาขายปลีกสูงสุด (HET) รูเปียห์ต่อกิโลกรัม	ราคาขายปลีกล่าสุด (Current price)
A	ชวา สุลาเวสี สุมาตราใต้ ลัมปุง บาหลี และนูซาเต็งการาตะวันตก	10,900	11,600
B	สุมาตรา กาลิมันตัน และนูซาเต็งการาตะวันออก	11,500	12,300
C	มาลุกู ปาปัว	11,800	13,100

- น้ำตาลทราย อยู่ที่ 14,700 รูเปียห์ / กิโลกรัม สูงกว่าราคาอ้างอิง 13,500 รูเปียห์ / กิโลกรัม
- เนื้อไก่ อยู่ที่ 38,800 รูเปียห์ / กิโลกรัม สูงกว่าราคาอ้างอิง 36,750 รูเปียห์ / กิโลกรัม
- ไข่ไก่ อยู่ที่ 31,900 รูเปียห์ / กิโลกรัม สูงกว่าราคาอ้างอิง 27,000 รูเปียห์ / กิโลกรัม

ส่วนสินค้าอาหารอื่นๆ มีแนวโน้มทรงตัว ได้แก่

- ราคาเนื้อวัว อยู่ที่ 137,700 รูเปียห์ / กิโลกรัม ต่ำกว่าราคาอ้างอิง 140,000 รูเปียห์ / กิโลกรัม
- หอมแดง อยู่ที่ 39,700 รูเปียห์ / กิโลกรัม ต่ำกว่าราคาอ้างอิง 41,500 รูเปียห์ / กิโลกรัม
- พริกแดง อยู่ที่ 39,800 รูเปียห์ / กิโลกรัม ต่ำกว่าราคาอ้างอิง 55,000 รูเปียห์ / กิโลกรัม

ที่มา: CNN อินโดนีเซีย 21 มิถุนายน 2566

ยั้่นนำเข้ายาง 100,000 ตัน ไม่กระทบต่อการผลิตยางในประเทศ

สมาคมยางพาราอินโดนีเซีย (Gapkindo) เปิดเผยว่าการผลิตยางพาราในอินโดนีเซียลดลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2560 ทำให้ผู้ประกอบการต้องมีการพึ่งพาการนำเข้ายางจากต่างประเทศ ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติระบุว่า ปริมาณการนำเข้ายางพาราและผลิตภัณฑ์ยางในเดือนมกราคม- พฤษภาคม 2565 สูงถึง 335,179 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 5 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้าที่นำเข้า 318,214 ตัน โดยมีการนำเข้าจากประเทศจีนสูงถึง 86,420 ตัน เกาหลีใต้ 72,034 ตัน ไทย 49,424 ตัน ญี่ปุ่น 45,950 ตัน และมาเลเซีย 13,505 ตัน ตามลำดับ

ปัจจุบันผู้ประกอบการยังคงนำเข้ายางพาราอย่างต่อเนื่องเพื่อตอบสนองความต้องการของอุตสาหกรรมภายในประเทศและเพื่อบรรลุข้อตกลงสัญญาการส่งออกกับต่างประเทศ นอกจากนี้ การส่งออกยางพาราของอินโดนีเซียลดลงโดยเฉลี่ยในแต่ละปีอยู่ที่ร้อยละ 10 โดยในปี 2560 การส่งออกยางอยู่ที่ประมาณ 3.3 ล้านตัน แต่ในปี 2565 ลดลงเหลือประมาณ 2.1 ล้านตัน และคาดว่าในปี 2566 จะลดลงประมาณร้อยละ 10 เช่นกัน

ที่มา: Kata Data วันที่ 22 มิถุนายน 2566

รัฐมนตรีประสานงานด้านเศรษฐกิจเปิดตัว

โครงการ Closed Loop Partnership จังหวัดสุมาตราเหนือ

รัฐบาลเปิดตัวโครงการ Closed Loop Partnership สำหรับธุรกิจพืชสวนในพื้นที่เกษตรกรรมแบบบูรณาการ หมู่บ้าน Nagori Panribuan อำเภอ Dolok Silau เขต Simalungun จังหวัดสุมาตราเหนือ โดยได้รับความร่วมมือจากเกษตรกร สหกรณ์ ธนาคาร ตัวแทน และผู้ประกอบการตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ โครงการ Closed Loop Partnership มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มการพึ่งพาตนเองและพัฒนาสวัสดิการของเกษตรกร ผ่านความช่วยเหลือในกระบวนการเพาะปลูกและการเข้าถึงตลาด รวมถึงช่วยพัฒนาภาคส่วนอื่นๆ อาทิภาคปศุสัตว์ เช่น หน่วยแปรรูปอินทรีและฟาร์มสัตว์ปีกในเขตเมือง ภาคการประมง เช่น การเลี้ยงปลาจุกในเขตเมืองและบ่อน้ำจืด ตลอดจนภาคการท่องเที่ยว เช่น การท่องเที่ยวเชิงเกษตรและชุมชนหมู่บ้านท่องเที่ยว

ที่มา: แกลงข่าวของผู้ประสานงานฝ่ายเศรษฐกิจ วันที่ 22 มิถุนายน 2566

อินโดนีเซียรับเป็นเจ้าภาพงาน Asia Pacific Aquaculture 2024

อินโดนีเซียได้รับคัดเลือกเป็นเจ้าภาพจัดงาน Asian Pacific Aquaculture (APA) ประจำปี 2567 อีกครั้ง โดย APA เป็นการจัดการสรรหาและกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำสำหรับประเทศในเอเชียแปซิฟิก นาย Haeru Rahayu อธิบดีกรมเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง กล่าวว่า อินโดนีเซียเคยจัดงาน Asian Pacific Aquaculture ในปี 2559 ณ เมืองสุราบายา และในครั้งนี้ อินโดนีเซียก็ได้รับเลือกให้เป็นเจ้าภาพอีกครั้งในฐานะที่อินโดนีเซียเป็นหนึ่งในผู้ผลิตสินค้าประมงรายใหญ่ที่สุดโดยเฉพาะการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ทำให้อินโดนีเซียกลายเป็นประเทศที่ดึงดูดนักลงทุนภาคการประมงทั้งในประเทศและต่างประเทศ จึงหวังว่างาน APA 2024 ที่จะจัดขึ้นที่เมืองสุราบายา จังหวัดชวาตะวันออก จะก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อนักลงทุนต่างชาติและตลาดในอินโดนีเซีย

งาน Asia Pacific Aquaculture 2024 จัดขึ้นโดยสมาคมเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำโลกร่วมกับกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง และบริษัท PT Tirta Anugrah Agung ภายใต้หัวข้อ "การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ - ขับเคลื่อนเศรษฐกิจสีน้ำเงิน" โดยตั้งเป้าหมายผู้เข้าร่วมงานจากทั้งในประเทศและต่างประเทศมากกว่า 6,000 คน ประกอบด้วยการนำเสนอข้อมูลและเทคโนโลยีเกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ อาทิ กุ้ง ปลาน้ำจืด ปลาทะเล ปลาสวยงาม และสาหร่ายทะเล โดยมีบูธแสดงสินค้ารวม 232 บูธ นอกจากนี้ ยังมีการสัมมนาที่เกี่ยวข้องกับระบบการเพาะเลี้ยง การผลิตอาหารสัตว์ โรคจากสัตว์ สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยี รวมทั้งนิทรรศการประกอบด้วยเรื่อง อาหารธรรมชาติ อาหารเทียม การบำบัดน้ำ โรงงานผลิต และอุปกรณ์ห้องปฏิบัติการอีกด้วย

ที่มา: MMAF Press Conference วันที่ 24 มิถุนายน 2566

กระทรวงเกษตรขับเคลื่อน 6 ยุทธศาสตร์ เสริมความเข้มแข็งพื้นที่เพาะปลูกแห่งชาติ

เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2566 กระทรวงเกษตรโดยกรมพืชไร่ร่วมกับ Indonesia Agricultural Research Alliance (APPERTANI) จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการ APPERTANI ประจำปี 2565/2566 ที่เมืองโบกอร์ เพื่อหารือแนวทางการสร้างความเข้มแข็งให้กับพื้นที่เพาะปลูกแห่งชาติ นาย Andi Nur Alam Syah อธิบดีกรมพืชไร่กล่าวว่า การเพาะปลูกเป็นส่วนเล็กๆ ที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ โดยการพัฒนา ยังคงเผชิญกับความท้าทายต่างๆ อย่างต่อเนื่อง จึงจำเป็นต้องมีกลยุทธ์เพื่อเพิ่มศักยภาพของพื้นที่เพาะปลูกให้มีความเหมาะสม สามารถเพิ่มการผลิตและผลผลิต ตลอดจนการส่งออกที่เป็นรูปธรรมได้ ทั้งหมด 6 ประการ ดังนี้

1. การดำเนินการผ่าน Sustainable Palm Oil Development Program ได้แก่ Palm Oil Regulation, People's Palm Oil Rejuvenation (PSR), Indonesian Sustainable Palm Oil (ISPO) สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรบุคคล รายได้ ภาษี ความโปร่งใสและการรับรองสถาบัน
2. การสนับสนุนการสร้างระบบนวัตกรรมทางเทคโนโลยีที่เหมาะสมซึ่งจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่าย โดยเฉพาะเรื่องของแหล่งเงินทุนในการเพาะปลูกเพื่อจัดตั้งสำนักจัดการกองทุนเพาะปลูกแห่งชาติ
3. การเสริมสร้างความเข้มแข็งโดยคาดการณ์ถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ วิกฤตด้านอาหาร และเสริมสร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ผ่านการสานิตการบรรเทาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการปรับตัว รวมถึงการควบคุมศัตรูพืชผ่านสารควบคุมทางชีวภาพและสารกำจัดศัตรูพืชทางพฤกษศาสตร์
4. การจัดหาเมล็ดพันธุ์คุณภาพโดยการปรับปรุงระบบการผลิต การพัฒนาเรือนเพาะชำในพื้นที่เพาะปลูก และการประสานงานร่วมกันอำนวยความสะดวกให้กับเกษตรกรในการเข้าถึงการแจกจ่ายเมล็ดพันธุ์ และเพิ่มประสิทธิภาพการกระจายเมล็ดพันธุ์
5. การปลูกพืชแบบมีส่วนร่วม ได้แก่ การพัฒนาพื้นที่ปลูกพืชตามฤดูกาล เช่น วานิลลา ตะไคร้หอม และมะรุม
6. การเสริมสร้างธรรมาภิบาลของพื้นที่เพาะปลูกแห่งชาติ ผ่านการเสริมสร้างการบูรณาการด้านกฎระเบียบ ข้อมูลและสารสนเทศ การส่งเสริมและตรวจสอบใบอนุญาตที่สนับสนุนโดยการจัดทำแผนที่เชิงพื้นที่และระบบใบอนุญาตประกอบธุรกิจ และระบบเกษตรดิจิทัลเพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาในยุคดิจิทัล

ที่มา: กรมพืชไร่ กระทรวงเกษตร วันที่ 24 มิถุนายน 2566

รัฐบาลเพิ่มพื้นที่ฟาร์มเลี้ยงกุ้งสมัยใหม่ พร้อมเร่งผลิตและตั้งเป้าเพิ่มส่งออกกุ้งร้อยละ 250

รัฐบาลอินโดนีเซียอยู่ระหว่างการเพิ่มพื้นที่ฟาร์มเลี้ยงกุ้งสมัยใหม่ในเขต Kebumen จังหวัดชวากลาง ซึ่งฟาร์มเลี้ยงกุ้งสมัยใหม่ส่วนใหญ่เป็นการใช้เทคโนโลยี (Technology intensive) และใช้ระยะเวลาเลี้ยงประมาณ 120 วัน การก่อสร้างจะใช้เงินงบประมาณของรัฐบาลมูลค่า 1.75 แสนล้านรูเปียห์ ครอบคลุมพื้นที่ 23.84 เฮกตาร์ และบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีซึ่งให้ผลผลิตสูงถึง 40 ตันต่อเฮกตาร์ สูงกว่าผลผลิตเฉลี่ยของฟาร์มเลี้ยงกุ้งแบบดั้งเดิมที่ให้ผลผลิตเพียง 0.6 ตันต่อเฮกตาร์เท่านั้น โดยใช้โครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัย เช่น อ่างเก็บน้ำ โรงบำบัดน้ำเสีย ห้องปฏิบัติการทดสอบคุณภาพน้ำ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ รัฐบาลหวังว่าความสำเร็จของการเพิ่มพื้นที่ฟาร์มเลี้ยงกุ้งสมัยใหม่ในเขต Kebumen จะเป็นตัวอย่างของการทำฟาร์มเลี้ยงกุ้งที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในอินโดนีเซียต่อไป

สำหรับความพยายามที่จะเพิ่มผลผลิตกุ้งในประเทศนั้น รัฐบาลได้ตั้งเป้าหมายการผลิตกุ้ง 2 ล้านตันในปี 2567 พร้อมทั้งตั้งเป้าหมายการส่งออกกุ้งให้ขยายตัวร้อยละ 250 โดยมีปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 15 ต่อปี นอกจากนี้ รัฐบาลอยู่ระหว่างวางแผนพัฒนาฟาร์มเลี้ยงกุ้งสมัยใหม่และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมครอบคลุมพื้นที่ 1,800 เฮกตาร์ในเขตชุมบาระวันออก จังหวัดนูซาเต็งการะวันออก ซึ่งจะบูรณาการกระบวนการผลิตตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำอย่างครบวงจร รวมถึงมีความพยายามในการฟื้นฟูฟาร์มเลี้ยงกุ้งในหลายภูมิภาคในอินโดนีเซียด้วยการสนับสนุนการบริหารจัดการชลประทานแบบมีส่วนร่วม การจัดสรรสิ่งอำนวยความสะดวกในการฟื้นฟู และการให้คำแนะนำทางเทคนิคเกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงกุ้ง นอกจากนี้ ยังคงมีความพยายามในการสนับสนุนการพัฒนาฟาร์มเลี้ยงกุ้งแบบดั้งเดิมในศูนย์การผลิตกุ้งอื่นๆ ในอินโดนีเซียอย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันมีฟาร์มเลี้ยงกุ้งแบบดั้งเดิมครอบคลุมพื้นที่ประมาณร้อยละ 82.4 ของพื้นที่ฟาร์มเลี้ยงกุ้งทั้งหมดในอินโดนีเซีย

ที่มา: Kompas วันที่ 26 มิถุนายน 2566

ห้วยน้ำมันปาล์มราคาตก ช้ำร่อยอย่างพารา

สวนยางพารากลายเป็นหนึ่งในพื้นที่เพาะปลูกที่สำคัญของอินโดนีเซียแห่งหนึ่ง ทั้งในฐานะแหล่งที่มาของรายได้ โอกาสในการจ้างงาน การแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ และเป็นตัวขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจ ตลอดจนการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรชีวภาพอย่างไรก็ตาม ปัจจุบันยางพาราเป็นหนึ่งในสินค้าโภคภัณฑ์ที่ราคามีแนวโน้มปรับตัวลดลงปัญหาหลักที่เกษตรกรรายย่อยประสบคือ พื้นที่สวนยางเก่ามีสัดส่วนสูง ผลผลิตยางลดลง และระบบการตลาดวัตถุดิบยางแปรรูปที่ไม่มีประสิทธิภาพ ปัญหาอีกประการหนึ่งคือเงินทุนที่จำกัดในการซื้อเมล็ดพันธุ์คุณภาพและปัจจัยการผลิตอื่นๆ เช่น ปุ๋ย สารกำจัดวัชพืช และปัจจัยการผลิตทางการเกษตรที่มีอยู่อย่างจำกัดในระดับฟาร์มและแม้ว่าสินค้ายางพาราก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศจำนวนมากแก่รัฐบาลนอกเหนือจากน้ำมันและก๊าซ แต่อย่างไรก็ตาม ชาวสวนยางที่เป็นสมาชิกกลุ่มเกษตรกรและสหกรณ์ไม่ได้รับการสนับสนุนในด้านโครงสร้างพื้นฐาน การจัดการ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ อย่างเพียงพอ

ผลผลิตน้ำมันที่ปาล์มตกต่ำกลับมาเป็นประเด็นที่สร้างความวิตกกังวล ดังนั้น สำนักงานจัดการกองทุนสวนปาล์มน้ำมัน (BPDPKS) ซึ่งก่อตั้งขึ้นในปี 2558 ได้รวบรวมเงินทุนจำนวน 186.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เป็นเงินทุนที่ได้จากการจัดเก็บภาษีส่งออกน้ำมันปาล์มและผลิตภัณฑ์แปรรูปโครงการ Indonesian Sustainable Palm Oil (ISPO) จะถูกนำไปใช้สำหรับโครงการ People's Palm Oil Rejuvenation (PSR) เพื่อเป็นทุนในการฟื้นฟูสวนปาล์มน้ำมันในพื้นที่เพาะปลูกที่ถือว่าไม่ได้ผลผลิตจำนวน 22,849 เฮกตาร์ โดยมีเกษตรกรรายย่อย 124 ราย กระจายอยู่ใน 21 จังหวัด เบิกจ่ายแล้ว 7.78 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ นอกจากนี้ BPDPKS ยังได้สนับสนุนเงินทุนสำหรับดูแลจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานตั้งแต่เมล็ดพันธุ์ ปุ๋ย ยาฆ่าแมลง ไปจนถึงอุปกรณ์การเกษตรสำหรับสถาบันเกษตรกรรายย่อย 26 แห่ง มูลค่า 72.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ รวมทั้งดำเนินโครงการวิจัยและพัฒนา โดยร่วมมือกับมหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยต่างๆ โดยมีการเบิกจ่าย 519.67 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ สำหรับการวิจัยโดยสถาบัน 78 แห่ง การพัฒนาบุคลากรให้กับชาวสวนยาง 11,088 คน และมอบทุนการศึกษาให้กับนักเรียน 3,265 คน

ที่มา: CNBC อินโดนีเซีย วันที่ 27 มิถุนายน 2566